

KOCHAJCIE CZASEM POETĘ

BENEFIS ADAMA ZIEMIANINA

W roku 2008 Adam Ziemianin, poeta rodem z Muszyny, obchodzi 60. urodziny, a zarazem 40-lecie pracy twórczej. Dla uczczenia tych rocznic 25 lutego br. w krakowskim teatrze „Grotoska” odbył się uroczysty benefis. Okazję do świętowania miał Adam Ziemianin wspólną z serdecznym swym przyjacielem, poetą wywodzącym się z Borzęcina – Józefem Baranem, który również debiutował 40 lat temu.

Aktorzy Teatru Starego, artyści Piwnicy pod Baranami, zespół Sami o Sobie, a także inni świetni wykonawcy czytali wiersze obu poetów i śpiewali piosenki skomponowane do ich tekstów.

Delegacja z Muszyny również uczestniczyła w koncercie. Wywołani na scenę muzyńscy przyjaciele Adama i zaproszeni przez nich goście złożyli życzenia obu Jubilatam. Adam Ziemianin otrzymał od burmistrza, Waldemara Serwińskiego, list gratulacyjny i obraz muzyńskiego artysty Jacka Zalewskiego (*Willa „Zorza” z ulicy Ogrodowej*), a od całej delegacji kosz kwiatów i haftowaną ręcznie makatkę, przedstawiającą rodzinny dom poety – willę „Józefę”. Obaj panowie zostali obdarowani słodyczami i muzyńskimi albumami.

Adam Ziemianin i Józef Baran na scenie teatru „Grotoska”
(fot. Paweł Myślik)

Grupa wokalnoinstrumentalna z MGOK (Izabela i Łukasz Bajorkowie, Anna Gościńska, Dobrosława Kurzeja) brawurowo zaśpiewała piosenkę do słów Adama (*Modlitwa końca mojego wieku*), a potem – przeplatając melodiami zabawny życiorys poety pre-

zentowany przez Małgorzatę Bajorek – przyśpiewkę *Glo, glo...* i specjalnie na tę okazję ułożony tekst na melodię *Góralu, czy ci nie żal*:

Adamie, czy ci nie żal,
 Że nadal nie mieszkasz z nami,
 Wśród lasów i łąk zielonych
 W dolinie między górami?
 Adamie, czy ci nie żal,
 że nie ma, nie ma cię tam...¹

Iza, Ania i Dobrotka śpiewają *Adamie, czy ci nie żal...*
 (fot. Paweł Myślik)

Na zakończenie muzyńskiego programu – niespodzianki Wojciech Dąbrowski recytował *Makatkę z Ziemianinem*², której rękopis spisany na czerpanym papierze uroczyście wręczył poecie.

Życzymy Adamowi Ziemianinowi, by jeszcze długo cieszył nasze serca swoją dobrą, pełną ciepła poezją!

Trwaj jak najdłużej moja chwilo
 Myślę że razem nam miło
 Na tej ludzkiej planecie
 Zawieszanej tak sprytnie
 W surowym wszechświecie ³

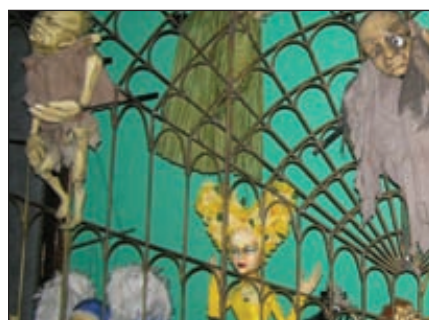
¹ Tekst został ułożony przez Małgorzatę Bajorek i miał wiele zwrotek z muzyńskimi odniesieniami.

² Wiersz Wojciecha Dąbrowskiego *Makatka z Ziemianinem* prezentujemy na stronie 238 tegorocznego „Almanachu Muszyny”.

³ Adam Ziemianin, *Moja chwila*, z tomu *Co za szczęście*, Podkarpacki Instytut Książki i Marketingu, Rzeszów 2008.

Adam Ziemianin słucha recytacji
Wojciecha Dąbrowskiego, przyjmuje
obraz z rąk Małgorzaty Bajorek
i prezentuje haftowaną makatkę
(fot. Paweł Myślik)

Wiadomość z ostatniej chwili: 31 maja 2008 r. po raz szósty przyznano nagrody im. Władysława Orkana. Kapituła obradowała pod przewodnictwem prof. Bolesława Farena. Nagrodę I stopnia otrzymał Adam Ziemianin za tom poezji *Przymierzanie Peruki*. Uroczystość miała miejsce w Muzeum Biograficznym Władysława Orkana, tzw. „Orkanówce”, w Porębie Wielkiej.